

NYIRÁN FERENC

Ikrek, Skorpió

Kinyúlt pulóverként lóg rajtam arcom.
Csak büntetésből kaptalak meg én.
Repülsz tovább. Ma Aachen, holnap London.
A távolsággal közeledsz felém.

A kettősséged, tudtam jól, fog fájni.
Most szép fegyelmed újragondolom.
Tudsz könnyelműből megfontolttá válni –
De ostobává nőni van jogom.

Hisz én kerestem magamnak a rosszat.
A tejeskávén ráncos már a bőr.
A szívkatétért húzom utcahosszat.
Kezem remeg. És bezárul a kör.

Hajnali kávézás

egy mentőautó száguld lenn az utcán
szirénaszó szaggatja függönyöd
az ablakodból visszafordulsz lustán
szemedben még az álom sündörög

most nem várom hogy eljőjön a reggel
egy szék ázik csak kint a balkonon
magányomat hát bontsd ki a keziddel
és hátizsákként majd én ledobom

de már teszel-veszel a kis lakásban
a konyhából a kávé behozod
s míg kávézom a szertedúlt nagy ágyban
a talpam egyszer megcsiklandozod

s hogy elkapom a csuklódát azonnal
a kávé persze ölembe borul
és ott ülök leforrázott farokkal
amely fölé most arccskád nyomul

hisz kár is lenne minden drága cseppért
a kávézásod vígan bámulom
hanyatt dőlök hálásan minden percért
a szék sem ázik már a balkonon

Felemelkedés (1990)